

Amalgam lirike i fantastike

Gotovo stoljeće i pol nakon krvne praizvedbe u Beču, Offenbachove »Rajnske nimfe« pojavile u ljubljanskem Cankarevom domu u punom sjaju dobro vodene i profesionalno postavljene operne koprodukcije. Ovaj uspješan glazbeno scenski projekt nadilazi važnoću svoje nepobitno kulturno značenje u slovenskom kulturnom prostoru

Uljubljanskom Cankarevom domu 13. je siječnja održana svjetska premijera praktički nepoznate opere »Rajnske nimfe« Jacquesa Offenbacha. Opera je ostvarena kao koproducijski projekt u kojem, osim Cankareva doma, sudjeluju Slovensko narodno gledalište iz Ljubljane i Festivalska kuća iz St. Pöltena (Festspielhaus St. Pölten); danas neosporno najjači umjetnički centar Donje Austrije, koji posjeduje dva rezidencijalna ansambla, a programski je posebno usmjeren na plesne i operne projekte.

Stjecajem okolnosti spomenute su se tri institucije odlučile za koproducijski rad na (konačnom) cijelovitom predstavljanju Offenbachove opere »Rajnske nimfe«. Offenbach ju je napisao 1863. (u to vrijeme bio je već slavni operni skladatelj) kao narudžbu za bečku Dvorsku operu, gdje je zbog nastalih teškoća s izvo-

dačima prazvedena u znatno skraćenom obliku. Potom je potpuno isčezla s pozornice.

No treba ipak pripomenuti da je Offenbach u svojim kasnijim djelima znao iskoristiti pojedine ulomke iz »Rajnskih nimfa«, pa je tako »vilinska pjesma« iz te opere kasnije postala popularnom barkarolom u »Hoffmannovim pričama«. Ipak, mnogo je melodijski nadahnute, lijepo glazbe do naših dana ostalo izgubljeno sa zaboravljenom partitutom Offenbachove prve opere.

Prije dvije godine »Rajnske nimfe« izvedeno su koncertno u Montpellieru, da bi konačno spomenutim koproducijskim projektom po prvi put u cijelosti zaživjele kao operno ostvarenje na pozornici Cankareva doma u Ljubljani.

Fantastična pričevanja

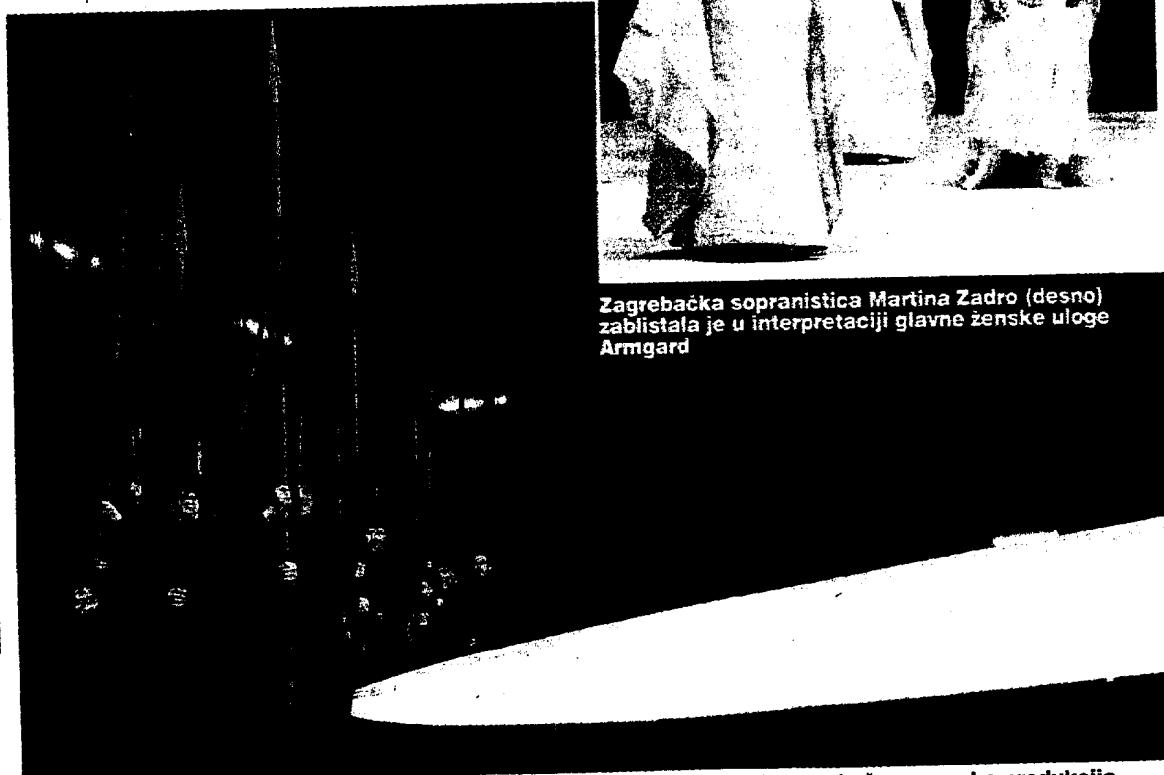
Riječ je o specifičnom uzorku njemačke romantične ope-

re onog prepoznatljivog tipa glazbeno scenskog ostvaraja koji počiva na mjesavini povijesno legendarnog sižea i bajkovitog ugodaja, kakav se lako prepoznaće i u Werberovu »Strijelcu vilenjaku«. Dobardio njemačkog romantizma (i ne samo glazbenog!) bio je okrenut prošlosti, mitovima, nadnaravnim silama, u njemu

se realnost bajkovito ispreplatala sa svijetom duhova, nimfi i vilenjaka. Na takvu je temelju izgrađen i libretto »Rajnskih nimfa«, pun domoljubnog zanosa, nesretnih ljubavi, pokajanja i spasenja u što su uključene i nadnaravne sile. Offenbach je, barem ako je o operi riječ, bio sklon takvim sadržajima, pa se ni njegove kasnije

Zagrebačka sopranistica Martina Zadro (desno) zabiljala je u interpretaciji glavne ženske uloge Armgard

Jaka međunarodna ekipa radila je na ovom projektu, koji je ostvaren kao raskošna scenska produkcija

skladane Hoffmannove priče nisu odmaknule od modela fantastične pripovijetke, nade-nog u literarnom opusu jednog od najmaštovitijih njemačkih romantičara, Ernsta Theodora Amadeusa Hoffmanna.

Glazbeno gledano, »Rajnske nimfe« su mješavina Offenbachu tako bliskog lakog glazbenog izričaja i elemenata monumentalne »velike opere« povijesnog predloška, čiji je veliki majstor i apsolutni vladalac u Parizu sredinom 19. stoljeća bio Giacomo Meyerbeer. No svi ti raznorodni elementi u »Rajnskim nimfama« preoblikovani su prepoznatljivim Offenbachovim skladateljskim rukopisom i njegovom vizijom glazbeno scenskog ostvarenja kao amalgama lirike i fantastiče, Goetheovim riječima iskazano, »poezije i zbilje«.

Offenbachova glazba otkriva se melodijski krajnjeg jednostavnog, ali divno nadahnutom, pitkom i lakom za slušanje, ritmički izražajnom, s pozadinom harmonijski bogatog sloga i vrlo vještke instrumentacije.

Ljepota vizualnog

Jaka međunarodna ekipa radila je na ovom projektu, koji je ostvaren kao raskošna scenska produkcija. Redatelj Manfred Schweighofler sa scenografom Michaelom Zimmermannom pustio je mašti na volju i ostvario, na pozadini čistih obrisa osnovnih elemenata i koso položene pozornice, razigrani kontrapunkt mizanscenske igre duhovito rješenih detalja, primjerice u prolasku jahača ili pojavi viljenjaka i nimfa.

U tome je izvanrednu potporu dobio od kostimografa Alana Hranitelja, posebice u originalnim, neočekivano razigranim kostimografskim rješenjima u trećem činu, bajkovitom prikazu vilinskog svijeta. Za osobitu dojmljivost tog prizora čudesnih kombinacija oblika u spletu tirkizne i jarko ljubičaste boje, uvelike je zaslužan oblikovalac svjetla Andrej Hajdinjak.

S ljepotom vizualnog doživljaja bila je uskladena i glazbena strana izvedbe pod značajkim, upravo suverenim vodstvom dirigenta Dietera Rossberga. Ljubljanskoj publici on je dobro poznat ponajviše po izvrsnim izvedbama Gounodova »Fausta« i Prokofjevljeva baleta »Pepejuga«.

Branko Roblšak i Jože Vidic

»Rajnske nimfe« su opera spretno umreženih solističkih i skupnih prizora. Zbor igra veoma važnu ulogu, a Offenbach, posebice muškom zboru, povjerava i neke od najuspjelih glazbenih brojeva. (Odlično pripremljeni zbor SNG-a uvjedala je Martina Batič). Obvezatni baletni dodatak »velikoj operi« u »Rajnskim nimfama« postao je logičnim dijelom radnje, a u ovoj produkciji, zahvaljujući koreografiji Sandora Romana i baletnom ansamblu SNG-a, ostvaren je kao jedan od najatraktivnijih prizora.

Izvedbe voćalnih solističkih dionica bile su ujednačene i vrlo kvalitetne. Šteta da zbog bolesti nije nastupila Mirjam Kalin, jer bi onda i uloga Hedvige (vrlo solidno interpretirala ju je Natela Nicoli) zasigurno dobila sjaj velike kreacije.

Izvrsna Martina Zadro

Troje glavnih protagonisti zasluguju sve komplimente. Izvanredni Jože Vidic kao glasovno moćni Konrad u scenski uvjерljivoj transformaciji, ostvario je veliku ulogu u skladu sa svojim ne samo ogromnim glasovnim, već i cijekupnim umjetničkim potencijalom. Premda glasovno vrlo dojmljiv, Saša Čano kao Gottfried ostao je ipak pomalo u njegovoj sjeni. Tenor Branko Roblšak u zahtjevnoj ulozi Franca potvrđio je svoju trenutno izvrsnu formu te sposobnost savladavanja i najkompleksnijih dionica svog faha.

U interpretaciji glavne ženske uloge Armgard zablistala je zagrebačka sopranistica Martina Zadro, umjetnica koja danas kroči stazom sigurne međunarodne karijere. Valja podsjetiti da je, nakon osvoje-

nih prvih nagrada ne međunarodnim pjevačkim natjecanjima, »Lucia Popp« i »Antonin Dvořák«, Martina Zadro nastavila uspješnim koncertnim i opernim nastupima, suradujući s prestižnim dirigentima poput Sergeja Boudoa i Kenta Nagana, te je od prošle sezone (kao mnogi odlični hrvatski pjevači prije nje, primjerice Nevena Belamarica ili Vlatke Oršanić), postala članicom Ljubljanske opere.

U pomno doradenoj ulozi Armgard, Martina Zadro osvajala je glasom i vokalnim umijećem, ostvarivši, zahvaljujući atraktivnosti scenske pojave te decentnosti scenskog nastupa, cijelovitu, uvjernjujuću kreaciju. Publika ju je na kraju pozdravila pravim ovacijama, ne štedeći odusjevljena pjeska ni za ostale sjajne izvođače, uključujući i vrlo disciplinirani orkestar, koji je nosio dobar dio tereta ove predstave.

Tako su se gotovo stoljeće i pol nakon krajne prizvedbe u Beču, Offenbachove »Rajnske nimfe« pojavile u ljubljanskom Cankarevom domu u punom sjaju dobro vodene i profesionalno postavljene operne koprodukcije. Ovaj uspješan glazbeno scenski projekt nadilazi važnošću svoje nepobitno kulturno značenje u slovenskom kulturnom prostoru. Povjerenje međunarodne ekipe u vrijednost Offenbachove nepoznatice opere ne čini se bezrazložnim. Za očekivati je da će slovensko austrijska koprodukcija potaknuti pojavitivanje Offenbachova opernog prvijenca i u programima drugih europskih opernih kuća. On to svakako zaslužuje.

Bosiljka PERIĆ KEMPF